

[Tinning]

kårene for dem og for børnene og for børnefamilierne. Det er det, der er sket. Jeg ved godt, man kan forhandle sig til noget andet i overenskomster og sådan noget.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Da vi jo har kommunalt selvstyre, kan der endelig også ske det ved barnets sygdom, at man i nogle kommuner kan ringe op til hjemmehjælpskontoret allerede fra klokken er 5.30-6 og fortælle om situationen, og så kan der komme en ud ved arbejdstids begyndelse. Sådan er det også. Det er ikke kun den anden side.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg har et helt konkret spørgsmål til hr. Tinning. Hr. Tinning har meget med, at man skal koncentrere sig om nogle ganske små firkanter. Derfor vil jeg prøve at hjælpe hr. Tinning, nu da hr. Tinning ikke kan magte at overse en stor helhed, og prøve at tage et lille stykke af sammenhængen ud. Da hr. Tinning nu taler så meget om, hvem der skal betale disse karensdage og disse sygelønsdage, vil jeg gerne spørge helt præcist: er realiteten den, at nogle i hvert fald skal betale dem, og i givet fald hvem?

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jeg må bedrøve hr. Askjær Jørgensen med, at det varer ca. et kvarter, før svaret kommer, for spørgsmålet om finansiering kan vi lige så godt tage 5 minutter om samlet.

Jeg synes, det er fint, hvad fru Yvonne Herløv Andersen fortæller, at der er kommuner, hvor man på en eller anden led kan komme ud af det problem med det syge barn om morgenen eller om aftenen, når det skal i seng. Det synes jeg er godt. Den ene ting, man kunne have gjort, var, at man sikrede sig, at sådan var det overalt. Det ville have hjulpet, det vil jeg godt sige. Den anden ting, man kunne have gjort, var, at man kunne have ladet være med at skære ned i bloktilskuddene, før efter nedskæringen skulle det undre mig kraftigt, om der bliver voldsomt mange flere kommuner med en sådan - i øvrigt meget rimelig - ordening.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti har adskillige gange fremsat forslag om forhøjelse af børnetilskuddene, men vi har hver gang knyttet ganske specielle betingelser til, nemlig at familien selv skulle sørge for pasningen af deres børn, hvis de skulle have disse forhøjelser af børnetilskuddene. Samtidig er det i øvrigt en besparelse, hvis man ser på, hvad børneinstitutioner egentlig koster. Det er særdeles dyrt.

Hvis vi fik det ekstra børnetilskud til de børn, der blev passet hjemme, ville det betyde, at barnet fik betydelig bedre kår, for det, det først og fremmest trænger til, er en god kontakt med enkelte voksne i et trygt miljø.

Vi kan derfor selvfølgelig ikke gå ind for, at børneinstitutioner skal være gratis. Det vil betyde en alt for stor belastning rent økonomisk for samfundet, og det vil også specielt virke hårdt over for dem, der foretrækker at passe deres børn hjemme selv - og det er der da fortsat også nogle der gør, og sikkert flere der gerne ville.

Vi kan ikke gå ind for en fri, gratis offentlig trafik for unge under 16 år. Det er, som det er nævnt flere gange, kommunerne, der bestemmer tariffjerne.

Tinning (VS):

Jeg vil godt starte med at takke dels ordføreren for socialistisk folkeparti for tilslutningen til alle tre punkter, dels ordføreren for socialdemokratiet for tilslutningen til målsætningen om, at daginstitutioner bør være gratis. Det var den pæne ende.

Vi har selvfølgelig ikke genfremsat dette beslutningsforslag, fordi vi håbede på, at det nu ville blive vedtaget. Derimod har vi genfremsat det, fordi vi synes, det er vigtigt, at fortsætte med at diskutere børnefamiliernes vilkår.

Jeg har hørt nogle ordførere sige - bl. a. hr. Taanquist, men jeg mener, der var flere af ordførerne, der sagde det - at dette forslag egner sig ikke rigtig til en stor og principiel debat om børnepolitikken. Det ved jeg egentlig ikke hvorfor det ikke gør. Jeg mener, at hvis vi skal diskutere børnepolitik i en sammenhæng - og det skal vi - så bør vi anstændigvis starte med at diskutere børnefamiliernes økonomi.